

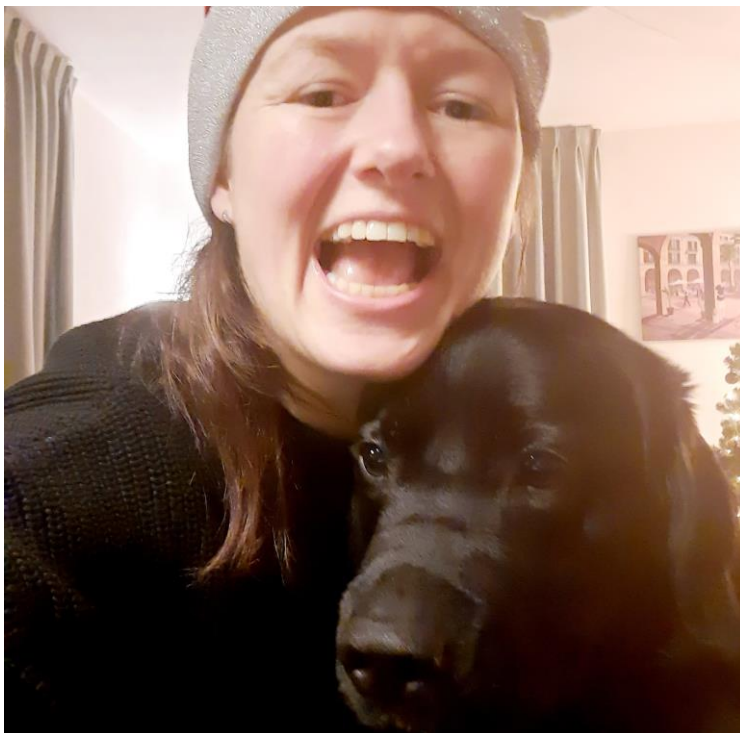


Marieke en Vello: deel 2

Auteur: Marieke van Driel

Als Vello ondeugend is, weet hij dat. Soms denk ik dat hij mij dan wil versieren met zijn meest schattige blik. Gelukkig helpt hij mij ook met liefde, door zijn hulp ervaar ik meer vrijheid!

Fantastische hulp krijg ik van Vello, mijn hulphond: als ik vijf keer achter elkaar mijn slof laat vallen als ik hem probeer aan te doen, dan raapt Vello hem vijf keer achter elkaar op en geeft hem aan mij terug. Terwijl hij mijn sloffen, als ze ergens los liggen, superleuk speelgoed vindt. Vello lijkt mijn onhandigheid eerder leuk te vinden dan vervelend. Mede dankzij hem heb ik geen thuiszorg nodig in de avond zonder een groot valrisico te hebben.



Het leren op een lager pitje

In het begin kostte nieuwe klusjes aanleren veel geduld, maar toch ging het relatief snel. Helaas is FA progressief en had ik afgelopen half jaar verschillende nieuwe hulpmiddelen nodig. Hierdoor had ik niet meer de tijd en energie om veel te oefenen met Vello. Met hulp van een trainster heeft Vello toen ongeveer elke 1,5 maand iets nieuws erbij geleerd en veel geleerde klusjes wel onderhouden.

Ook zijn we al geleerde taakjes aan het verbeteren, bijvoorbeeld het niet ongevraagd pakken van post. Als Vello de brievenbus hoort en vervolgens zonder commando post gaat halen dan volgt vaak opeten. Zo heeft de nieuwsjaarkaart die ik van Stichting Hulphond heb ontvangen een hapje eruit. Gelukkig kan ik hier wel om lachen, maar toen ook uit mijn stempas een hapje ontbrak vond ik dit toch niet zo grappig.

De praktijk leert me ook hoe belangrijk onderhoud van taakjes is, zoals mijn jas helpen aandoen. Dit klusje kon hij met mijn zomerjas, maar bij mijn winterjas scheurde op verschillende manieren de stof waardoor de voering naar buiten kon. Vervolgens ben ik gebruik gaan maken van een lichte jas die ik zonder hulp kon aantrekken. Het was geen optie Vello te laten oefenen, want hij zou de jas meteen kapot trekken. Na vijf maanden vroeg ik hem weer om hulp, maar dit lukte niet. Met de trainster pak ik dit nu weer op.

Dat progressie invloed heeft op mijn gemoedstoestand blijkt ook uit het feit dat Vello mij wilde wegtrekken bij de ergotherapeut in het revalidatiecentrum toen we nieuwe hulpmiddelen moesten bespreken.

Alarmering door Vello

Een praktisch probleem dat is blijven liggen, is een valalarm dat Vello kan hanteren en het inschakelen van de zorg. Dit probleem klinkt zeker oplosbaar, maar er zitten al wat uurtjes in en toch is er nog geen oplossing. De ergotherapeut gaat ook zoeken naar een oplossing. Gelukkig kan Vello toch al een beetje alarmeren. Laatst begon Vello hard te blaffen in de gang, toen ik gevallen was. Een voorbijganger merkte dit op en was aan het bedenken wat te doen, toen mijn vader aankwam bij mijn huis. Ik had mijn vader zelf al gealarmeerd.

Verliefd op Vello

Via Stichting Hulphond ben ik in contact gekomen met het gastgezin waar Vello is opgegroeid. Het eerste contact was via WhatsApp. Ik kreeg filmpjes van Vello als puppy toegestuurd; ik was al verliefd op Vello maar toen is mijn hart helemaal gesmolten. Het gastgezin van Vello bestaat uit een man en een vrouw en hun twee dochters van 10 en 12 jaar oud. Met Pasen zijn ze bij mij geweest; één van de kinderen wilde in eerste instantie niet komen, want dan moest ze weer afscheid nemen van Vello. Gelukkig was ze tijdens het bezoek erg blij. Bedankt familie Heersink voor de fantastische zorgen voor Vello!

Vello is een enthousiaste jonge hond; hij vindt strand en sneeuw fantastisch. Hij vindt mensen die aanbellen ook leuk, en dat gebeurt regelmatig. Ik ben hem aan het afleren spullen te stelen dan. Ook houdt hij van mijn vieze ondergoed en mijn bh's, die hij uit de wasmand haalt en naar mijn bezoek brengt. Het levert grappige situaties op, maar toch probeer ik het hem af te leren.

Inmiddels ga ik (bijna) nergens meer alleen naar toe, maar word ik vergezeld door Vello. Hij gaat mee naar het revalidatiecentrum, verjaardagen, mijn werkkantoor, mijn vrijwilligerswerk bij vluchtelingen, het terras, restaurants, de trein, een verpleeghuis, vrienden, familie, de fitness, fysiotherapie, de supermarkt, de apotheek en andere winkels.

Energiebalans

De hulpdames komen nog steeds voor het kammen van Vello, het gaat steeds beter! In het begin leek hij niet het geduld te hebben om te worden gekamd en liep steeds weg. Inmiddels blijft hij lang zitten als hij wordt gekamd. Voor de juiste hoeveelheid brokjes heb ik een automaat. Vello is fan van dit apparaat, in de testfase kwam wel eens brokjesregen voor.

Ik ga meer naar buiten vanwege Vello. Gelukkig kost dit niet alleen maar energie. Behalve dat ik ook geniet van het buiten zijn, plan ik afspraken minder dicht op elkaar omdat ik voldoende tijd voor Vello wil hebben. Dit zorgt ervoor dat mijn energiebalans beter op orde is, zonder dat ik me vervel.

Laatst vroeg een vriendin mij, toen Vello mijn handtasje had gejat en het een paar minuten duurde voor ik het terug kreeg, of Vello niet meer energie kost dan oplevert. Naar mijn beleving absoluut niet. Natuurlijk kost het naar buiten gaan soms extra energie en het opvoeden en het trainen zeker, maar ik krijg er heel veel meer voor terug: liefde en vrijheid!

Een filmpje van een compilatie van video's en foto's van Vello volgt later.

Wat al super goed gaat

Vello kan al vanaf het begin eenvoudig deuren openen waar ik een touwtje met een bolletje aan heb hangen, waar hij aan kan trekken. Ook kon hij door zo'n touwtje vrij snel de vaatwasser openen, inmiddels drukt hij vervolgens met zijn kin de hele klep plat. Sinds kort kan hij ook de lade naar voor trekken met behulp van een touwtje.

Hij helpt ook bij de was vanuit de droger in de wasmand te stoppen. Ook haalt hij was uit de wasmachine en geeft deze aan.

De hele dag door geeft hij spullen aan die ik laat vallen; er zijn steeds minder spullen die hij niet kan oprapen en aangeven. Veel voorkomende spullen zijn: mijn sleutelbos, vorken, lepels, pennen, broodtrommels, flesdoppen en kleren.

Inmiddels doet hij elke avond mijn schoenen (ook orthopedische) uit. Dit doet hij als ik op bed zit, mijn sokken en broek volgen.

Ook vesten en jassen uitdoen kon hij vrij snel.

Sinds een paar maanden helpt hij mij door mij onder te stoppen: hij trekt het dekbed over mijn voeten terwijl hij achter het bed staat, ook helpt hij vanaf de zijkant de deken op te trekken.

De post ophalen bij de voordeur en naar mij toe brengen zonder ervan te eten gaat ook op commando!

[Lees Marieke en Vello, deel 1.](#)